

ALBINA

Revista săptăminală a așezămintelor culturale

ANUL 59 Seria II-a Nr. 433

8 pagini 15 bani

Miercuri 11 aprilie 1956

PASTEL DE PRIMĂVARĂ

Își tremură-nserarea umbra sură
Ca o perdea de ceață peste sat.
Din scutul lunii-n alba bălătură
Printre salcimi, argint s-a revărsat.

Tăcerea dulce-nvăluie pământul...
Se stinge-n apa nopții calmul zvon...
Din când în când pe aripi poartă vântul
Un cînt îndepărtat de-acordeon.

Ascult vrăjit frumoasa-nmlădiire:
Este un cîntec vesel din Ural
Pe care ieri l-a pus în pregătire
Echipa, la căminul cultural.

Zglobia-i melodie se avîntă,
Plutește lin, țîșnește către cer...
Deodată cade, ride, se frămîntă,
S-aruncă-n zbor și prinde noi puteri.

Tirziu de tot se pierde-n depărtare...
Colindă vîntul doar, pe drum, haihul.
Din nalturi, luna — cloșcă lucitoare —
Își cheamă, parcă, becurile — pui.

PETRE GHELMEZ

OAMENI DE CUVÎNT

Cînd moș Ion Dumitru a coborît în valea Pietrișului, soarele se înălțase de mult pe cer, răsfrîngîndu-și razele în apa aceea stătătoare și întinsă, care, ani și ani de-a rîndul, în zilele revărsărilor de primăvară a pricinuit atîtea ne-cazuri oamenilor din Țințăreni.

Jos, în vale, se adunaseră de dimineață peste 150 de oameni cu lopeți și cazmale.

Știa moșul de cîteva zile că oamenii din comuna Țințăreni, în frunte cu deputații lor, au hotărît să pornească la construirea canalului prin care apa aceea stătătoare și întinsă se va vărsa în Gilort.

În preajma alegerilor de la 11 martie din acest an, cetățenii comunei întîlnindu-se cu candidații lor în alegeri, au hotărît să pună capăt o dată inundațiilor și să dea astfel în folosință cele peste 40 hectare de pămînt. Candidații și-au luat atunci angajamentul să facă totul pentru a împlini această dorință a cetățenilor.

Și acum, iată-i în valea Pietrișului, muncind alături de alegătorii lor. Sînt aici și Ion D. Gheorghe, și Dumitru Nicolcea, și Ioana Laci, și Gheorghe Sirbu, și Dumitru Cluceru și alți oameni de nădejde din comună, deputați aleși de curînd.

Cîteva zile în șir oamenii au muncit fără încetare. La 25 martie, canalul lung de 200 metri a fost gata. Prin el apa stătătoare a pornit spre Gilort, s-a retras, lăsînd în urma ei pămîntul în care pentru prima dată va fi aruncată sămînța roditoare!

Și nu numai această realizare a dovedit că deputații nou aleși sînt oameni de cuvînt și de nădejde. În pregătirea campaniei de primăvară ca și în toate

muncile de interes obștească ei se arată a fi exempli.

Așa, de pildă, deputata Laci Ioana a fost prima care și-a curățat și și-a stropit pomii, a făcut germinația semințelor și i-a învățat pe consăteni cum să facă platforma de bălegar. De asemenea, respectîndu-și angajamentele luate, deputații din satul Căpînteni, au construit cu ajutorul cetățenilor un pod peste o viroagă, înlesnind mult legătura dintre sat și șosea. Tot astfel, cînd în Țințăreni s-a surpat o coastă de deal, astupînd drumul de care spre izlazul comunal, la cererea cetățenilor, deputații au mobilizat oamenii la lucru și în două zile drumul a fost dat din nou în folosință.

Multe au făcut, dar și mai multe au de gînd să facă deputații din Țințăreni. Ei și-au luat angajamentul să fie fruntași în muncile de primăvară, să-și înfrumusețeze neîncetat comuna, să antreneze cetățenii la activitate culturală.

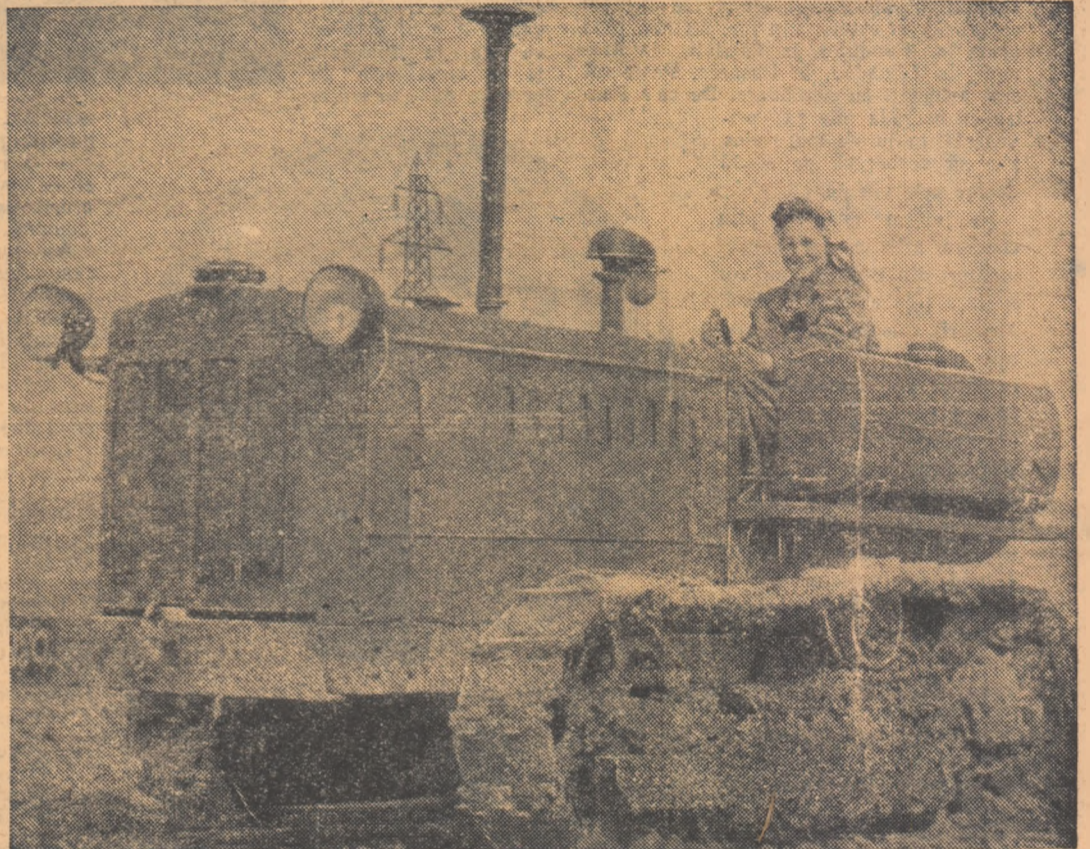
★

În Țințăreni, la sediul sfatului popular, se lucrează acum intens la întocmirea actelor pentru înființarea unei noi întovărășiri agricole. La 14 aprilie, întovărășirea urmează să fie înființată.

Acum cîteva zile, moș Ion Dumitru însoțit de deputatul Ion D. Gheorghe, a venit la sfat și zîmbind i-a întins președintelui Gheorghe Ciubotea, o hîrtie împăturită:

— Mă întovărășesc, frate Ciubotea! Iată cererea. Scriemă acolo! Iar dumneata, tovarășe Gheorghe, ca deputat, să te bizui pe mine cînd o mai fi cîte ceva de făcut pentru comună. Fiindcă văd că sînteți oameni de cuvînt!...

D. MIHAIL

Tudorița Zariosu, tractoristă fruntașă de la S.M.T. Cocioc, regiunea București

Foto: PETRE DUMITRESCU

TANCHISTUL Zilelor de pace

Cobor spre sat. Cărarea colbuită
În vîntul serii tremură pe grind
Ca un pîrîu prin valea lenevită
Sub scăpărarea pulberii de-argint.

Pășesc încet. E liniște deplină
Doar undeva, departe-n orizont,
Zăresc parcă un tanc, o umbră lină,
Trecînd peste cîmpii, ca-n nopți de front.

Poteca-ngustă către el mă poartă...
Ce tanc să fie? Negura s-a dus.
În urma lui ecouri lungi se ceartă
Izbindu-se-n pădurile de sus.

Un tanc de pace trece prin cîmpie
Nălțînd în urină valuri pămîntii
Și cîntecul motorului mă-mbie
În cîmpul reavăn să mal întîrzi...

De sub argintul razelor de lună
Zăresc tanchistul. N-are cască grea.

Cum am văzut odată în furtună;
Ci cozi de aur cu sclipiri de stea.

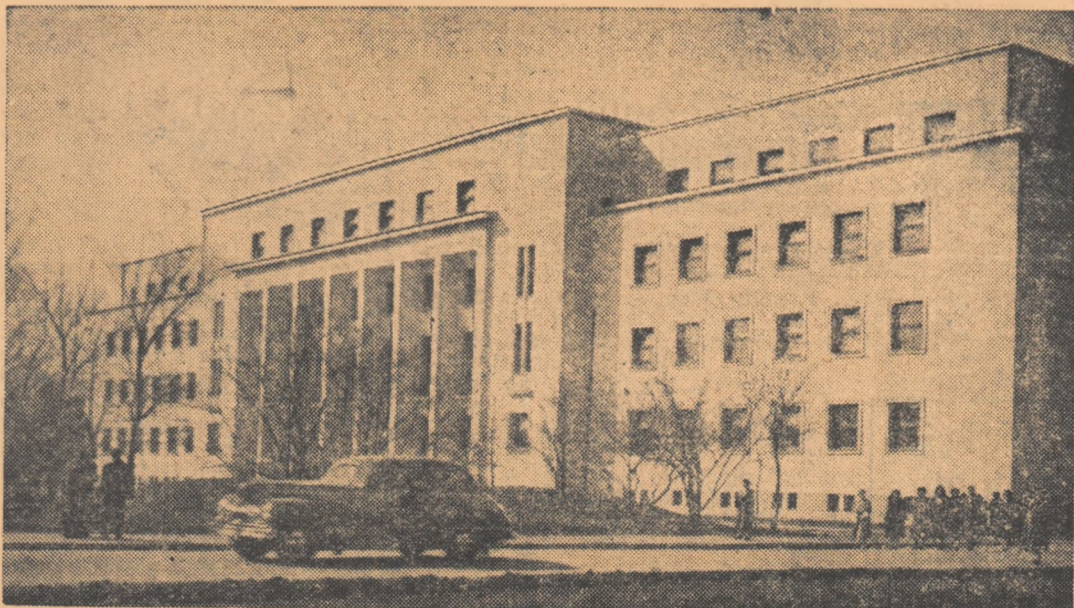
Ea în priviri nu poartă învrăjbit
Cătină dușmani cu plumbi încinși și grei,
Ci din fințina ochilor iubire
Cu ciutura iubirii poți să bei.

Nici inima nu-i gata să tresară
Că s-ar fi dat vr-un „ordin de atac”,
Ci de fiorul vorbelor de-aseară
Șoptite-n poartă de flacăul drag.

Nu gînduri negre i se-abat în mînte
Ci ani mănoși pe văi de tinereți,
Cu spicul greu ca aurul fierbinte
Tălăzuind sub albe dimineți.

Departe-n larguri bolta își desface
Tremurătoare aripi de argint;
Iar tractorista — brav tanchist de pace —
Își taie drum peste cîmpii doînd.

ION PETRACHE

Deunăzi, Institutul Agronomic „N. Bălcescu” din București a împlinit 100 de ani de activitate.

Astăzi sute de specialiști în agricultură, care au absolvit cursurile acestui Institut, se află în mijlocul țaranilor muncitori și-i ajută să ob-

țină roade bogate, să se unească pe ogoare întinse unde rodul spereduț mai mult datorită metodelor agrotehnice înaintate.

În fotografie: clădirea principală a Institutului Agronomic „N. Bălcescu”, construită în anii regimului democrat-popular.

Agenda AGRICULTORULUI

● Apa care bălțește pe semănăturile de toamnă trebuie scursă grabnic, prin șanțulețe sau gropi. Altfel plantele se înăbușă și putrezesc. De asemenea, apa trebuie scursă și de pe ogoarele ce urmează a fi însămînțate, pentru a se putea începe lucrările de primăvară.

● În unele regiuni ca Galați, Constanța și altele, o parte din semănăturile de griu, ieșind rărîte din iarnă (sub 300 de fire la metru pătrat), se recomandă să fie îngrășate neapărat cu mranită (4—6.000 kg la hectar), must de grajd (2—3.000 kg. la hectar, subțiat cu 3—4 părți apă), cenușă (3—600 kg. la hectar) sau îngrășăminte chimice ca: azotat de amoniu (60—100 kg. la hectar), superfosfat (100—150 kg. la hectar). Apoi vor fi grăpate cu grape stelate.

● Trebuie luate măsuri grabnice ca arăturile și însămînțările din urgența iulii (griul, orz, ovăz, floarea soarelui, sfecla de zahăr, etc), să înceapă de îndată ce timpul va îngădui și să se termine în cel mai scurt timp.

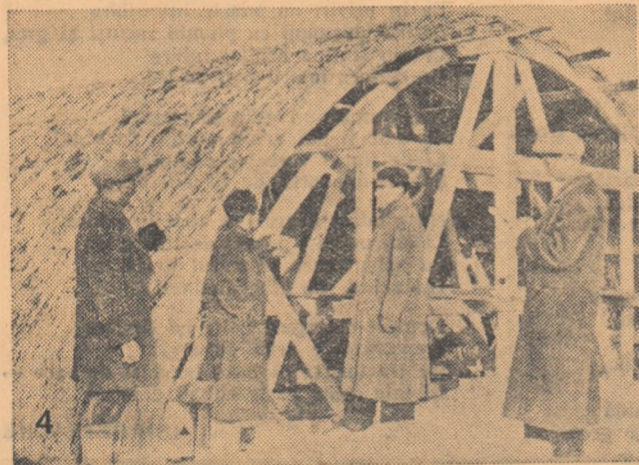
● Alte semănături, din pricina înghețului și dezghețului din iarnă, au ieșit descăltate (dezrădăcinate). În acest caz semănăturile trebuie tăvălugite cu tăvălugul ghimpat. Pe unele semănături pe care apa a bălțit mai mult timp, au apărut goluri. Aceste goluri însă se pot completa ușor prin semănarea lor cu orz. Culturile compromise vor fi întoarse, iar terenul va fi pregătit în vederea semănării lui cu porumb.

Programul brigăzii, OGLINDA A VIETII SATULUI

Duminică, brigada artistică de agitație prezintă un program nou! Afișe de soiul acestuia nu mai miră pe nimeni în Brănești. A devenit un obicei ca în zilele de sărbătoare, brigada artistică de agitație să apară pe scena căminului. Dar nu numai atât. În timpul săptămânii, membrii brigăzii iau drumul comunelor și satelor din jur. Au fost până acum la Fundulea, la Vasilași, la Afumași, la Tămădău, la Pasărea. Peste tot sînt așteptați cu nerăbdare. De ce? Pentru că brigada știe să privească în jur și mai ales, știe să vorbească pe scenă despre cele văzute.

Ne aflăm doar în plin concurs artistic. Iar artiștii amatori din Brănești nu vor să facă treabă de mintuială. Membrii colectivului de creație al brigăzii nu se dau în lături să bată kilometri întregi pentru ca să poată sta de vorbă cu președintele gospodăriei colective din Pasărea sau cu cel al sfatului popular din Afumași, ori cu gestionarul cooperativei din Tămădău. Intotdeauna, tinerii poartă la ei carnetele de însemnări.

Ți-e mai mare dragul să-l ascuți pe președintele gospodăriei colective din Pasărea. Cite n-are el de povestit? Uite, mai e pușin și se isprăvește construirea noului saivan. Tot anul asta se va da în folosință și o crescătorie de porci. Se întărește

Colectivul de creație al brigăzii a pornit pe teren.

...Membrii brigăzii discută cu președintele sfatului popular comunal despre înfăptuirile gospodărești. (Fotografia nr. 1).

...Despre saivan și despre multe alte realizări, s-a rostit și colectivistul fruntaș Ion Herlea, într-o convorbire pe care a avut-o cu membrii brigăzii, cu prilejul unui program. (Fotografia nr. 2).

...Ultima întrebare pe care i-au pus-o membrii brigăzii a fost: „ce cîntec îți place dumitale mai mult?” Ion Herlea a spus că-i plac sirbele. Și taraful i-a cîntat mai multe sirbe. (Fotografia nr. 3).

...La gospodăria colectivă din Pasărea sînt multe lucruri bune de văzut. De pildă saivanul, la construirea căruia lucrează harnicii colectivisti. (Fotografia nr. 4).

neîncetat gospodăria colectivă. Responsabilul brigăzii nu mai prididește să noteze. — Știi ce, tovarășe președinte, — zice el — noi am vrea să aducem toate lucrurile astea la cunoștința oamenilor din comună.

Așa s-a și întîmplat. Duminică, sala căminului gema de oameni. Colectivistul fruntaș Ion Herlea stătea de vorbă pe scenă cu membrii brigăzii. Vorbea despre înfăptuirile de primăvară, despre toate înfăptuirile din gospodărie.

Cînd pornește în „documentare”, colectivul de creație al brigăzii nu închide ochii nici în fața lipsurilor.

În drumul lor, membrii colectivului întîlnesc oameni din sat, stau de vorbă cu ei.

— Ei, tovarășe, zic unii. N-ar strica să pomeniți și de baia noastră comunală. De luni de zile stă zăvorîtă. Nimeni nu se gîndește să repare cazanele.

Duminica următoare, pe scenă au apărut deodată mai mulți tineri cu prosoapele în mîini. Pasă-mi-te vroiau să facă baie. Le-a ieșit în față tovarășul Ion Dinu, membru în colectivul de creație al brigăzii, și le-a spus:

„Dacă vreți să faceți baie
Hai, porniți la girîlăndată,
Fiindcă baia comunală
Stă într-una incuiată”.

Oamenii din sală făceau haz. Au fost însă cîțiva care n-au ris ci au căzut pe gînduri. Și nu știu cum s-a întîmplat, dar chiar de a doua zi s-au luat măsuri pentru repunerea în funcțiune a băii.

Am dat doar două exemple. Dar mai sînt și altele. Și toate glăsuiesc limpede: brigada artistică din Brănești și-a înțeles menirea. Faptele vieții din comună se oglindesc în programele sale.

ION ȘTEFAN

CARTI NOI

LITERATURA POLITICA

XXX — Rezoluția Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S.

32 pagini — 0,45 lei. — Editura de stat pentru literatură politică.

Mira Iosif — Energii descătușate (din munca unor activiste pe frontul culturii).

64 pagini — 0,95 lei. — Editura de stat pentru literatură politică.

M. Cachin — Comuna din Paris — 1871.

24 pagini — 0,30 lei. — Editura de stat pentru literatură politică.

LITERATURA ȘTIINȚIFICĂ ȘI TEHNICA

D. Linție — Păsările din R.P.R. (vol. II).

304 pagini — 17,30 lei. — Editura Academiei R.P.R.

A. V. Kvasnițki, V. A. Koniuhova — Aplicarea învățaturii lui I. P. Pavlov în creșterea animalelor.

200 pagini — 4,55 lei. — Editura agro-silvică de stat.

St. Gagiu, Tr. Munteanu, M. Vișan — Evidența contabilă în gospodăriile agricole de stat.

308 pagini — 7,45 lei. — Editura de stat pentru literatură economică și juridică.

LITERATURA BELETRISTICA

Heinrich Heine — Proză (Colecția „Clasicii literaturii universale”).

660 pagini — 12,10 lei. — Editura de stat pentru literatură și artă.

Voltaire — Fecioara din Orleans (Colecția „Biblioteca pentru toți”).

160 pagini — 2,50 lei. — Editura de stat pentru literatură și artă.

Pierre Corneille — Cidul — tragedie în 5 acte (Colecția „Biblioteca pentru toți”).

128 pagini — 1,75 lei. — Editura de stat pentru literatură și artă.

Gr. Alexandrescu — Poezii (Colecția „Biblioteca pentru toți”).

256 pagini — 3,70 lei. — Editura de stat pentru literatură și artă.

ȘTIINȚA popularizată

Inima de foc din împărăția ghețurilor

Cercetarea pusturilor de gheață din Antarctica, de către îndrăzneții exploratori sovietici, a făcut lumină și asupra unui fenomen cu totul neobișnuit.

În mijlocul acestui continent înghețat a fost descoperit un ținut miraculos, cu stînci fierbinți, lacuri de cîțiva kilometri lungime și numeroase riuri.

Botaniștii, geologii și meteorologii sovietici care au cercetat acest ținut cald din mijlocul ghețurilor au ajuns la concluzia că această regiune întinsă pe o suprafață de aproximativ 500 km. pătrați a apărut de foarte mult timp aici, ca o urmare a încălzirii generale și treptate a Antarctidei, dar mai ales reliefului acestui ținut care a silit uriașii ghețari să-l ocolească.

Această regiune în care există viață (în apele rîurilor de aici au fost pescuiți raci și creveți) — îndreptățește pe cercetătorii sovietici să afirme că pînă la urmă viața va pune stăpînire pe întreaga Antarctidă.

Ce se poate fabrica din gaz metan

De cîțva timp valorificarea gazului metan, această mare bogăție a subsolului patriei noastre, a început să capete o mare dezvoltare.

În urma cercetărilor de laborator și a experiențelor practice făcute, Institutul de chimizare a gazului metan din Mediaș, creat anume pentru valorificarea pe scară largă a acestei averi naționale, a obținut o serie de noi produse din gaz metan, ca acidul cianhidric, clorura de metil, clorura de metilen, cloroformul și tetraclorura de carbon. Aceste produse vor ajuta la obținerea fibrelor de mare rezistență destinate fabricării articolelor fine de rufărie de corp.

În viitorul apropiat, institutul va urmări obținerea unor produse intermediare din gaz metan ca acetilena, atât de necesară producerii firelor sintetice, precum și alte substanțe folositoare în industria cauciucului, coloranților, medicamentelor, etc.

Din gaz metan se vor obține, de asemenea, în curînd, sticla incasabilă pentru avioane și automobile, fibrele sintetice „Orlon”, care vor înlocui lîna, o varietate a cauciucului sintetic și alte produse asemănătoare.

Cel de al IV-lea Concurs al echipelor artistice de amatori

Ce cîntec e acesta?

— Avem de toate la cămin. Un colectiv bun de conferențieri, un cerc agrotehnic de i-a mers vestea... Ce să mai spun de fanfară? Nu m-oi mira să ajungem cu ea chiar pînă la finala concursului. Avem și echipă de teatru, și echipă de dansuri, și soliști. Și totuși ne lipsește ceva. N-avem cor.

Cam așa vorbea acum cîțiva vreme directorul căminului cultural din Miercurea. Și asta cînd se știe că în comună sînt oameni pricepuți în ale muzicii, ca de pildă profesoara Jutta Hocksmann, care cunoaște notele muzicale și cîntă bine la acordeon și la pian. Nu era greu deci să se organizeze un cor. Numai că de cîte ori venea vorba despre așa ceva oamenii din comună se lăsau greu. Într-o zi, însă, bibliotecara comunei a avut un gînd bun:

— Eu știu că la noi, la bibliotecă sătească, au „prins” seriile de ghicitori literare. Mă întreb dacă n-ar fi bine să pregătim și seri de ghicitori muzicale. Ce spui de asta, tovarășe director?

Ce să spună directorul căminului? I-a plăcut ideea. Era bună. Profesorii și învățătorii din comună aflînd de propunere, au promis s-o sprijine. Seară de ghicitori muzicale. Era ceva nou... Au participat la organizarea serii de ghicitori toate forțele muzicale din comună. Și fanfara, și pro-

O seară de ghicitori muzicale

fesoara Hocksmann, și un acordeonist. Ba a fost adus și patefonul căminului cultural. În comună au apărut afișele: „Vă invităm să ghiciți dacă puteți! Veniți joi seara la cămin la o seară de ghicitori muzicale!” Oamenii nu s-au lăsat mult rugați. Au venit în număr mare. Li s-au împărțit hirtie și creioane.

Profesoara Jutta Hocksmann a cîntat la pian mai multe bucăți. Oamenii din sală erau numai urechi. „Imnul tineretului!” l-au ghicit ei repede...

Dar cum s-o fi numind romanța aceea? O fată zîmbește mulțumită. A ghicit. Scrie pe bucată ei de hirtie: cîntecul german „Lună bună!” Au ghicit și alții.

A apărut apoi pe scenă acordeonistul. După primele acorduri s-au auzit glasuri în sală: „Asta-i prea ușor... E un vals!”

— Da, e vals. Dar ghiciți care anume! A fost oleacă mai greu. Dar pînă la urmă, tot au ghicit.

Fanfara a cîntat mai multe marșuri și apoi a trecut la rînd patefonul.

— Acum, vă rugăm să ne spuneți însă cine sînt autorii melodiilor și ai cuvintelor. La patefon s-au cîntat cîntecule: „Bine-i în gospodărie”, „Pe lingă plopii fără soț” și altele. Cei care au dat cele mai bune răspunsuri, au primit cărți drept răsplătă. N-a fost om care să nu întrebă: „Cînd o să mai organizați seri de ghicitori muzicale?”

— Foarte cîntînd — a răspuns directorul căminului și adăugă cu subînțeles: — Eu zic însă că ar fi bine să avem și un cor.

Mulți dintre cei de față au zîmbit, iar unii dintre ei s-au grăbit să dea răspunsul pe care directorul căminului îl aștepta.

— Păi, să-l facem, să-l facem cît mai curînd, tovarășe director.

T. LUNGU

Putem și trebuie să obținem ○ RECOLTĂ SPORITĂ DE PORUMB!

In primăvara aceasta putem aplica metode agrotehnice înaintate la cultura porumbului?

de prof. univ. GH. VALUȚĂ
directorul secției de agrotehnică
specială de la I.C.A.R.

Prelungirea iernii a aminat cu aproape o lună de zile începerea campaniei agricole de primăvară. Din această cauză, ne-a rămas un timp foarte scurt pentru efectuarea lucrărilor agricole. Pe drept cuvânt, mulți țărani muncitori își pun întrebarea dacă în primăvara aceasta mai pot aplica metode agrotehnice înaintate la cultivarea porumbului. Răspunsul nu poate fi decât unul singur: în ciuda timpului scurt în care va trebui să efectuăm un mare volum de arături și un volum și mai mare de însămînțări, mai ales de porumb, noi nu trebuie să renunțăm totuși la folosirea unor metode înaintate, a căror necesitate a fost întărită de practică.

În cele ce urmează vom stăruii asupra a două metode înaintate de cultivare a porumbului și pe care le recomandăm să fie folosite pe larg și în primăvara aceasta.

Practica multor fruntași ai recoltelor bogate ne-a dovedit că folosirea seminței hibride de porumb mărește cu câteva sute de kilograme producția de boabe la hectar, deoarece porumbul hibrid este obținut prin încrucișarea soiului de porumb raionat în regiunea respectivă cu un alt soi de porumb mai valoros. Hibridul obținut din această încrucișare este mai potrivit condițiilor de sol și climă locală și de aceea folosirea lui în cultură duce la sporirea recoltei la hectar.

O altă metodă care poate asigura obținerea unui spor de recoltă este semănatul în cuiburi așezate în pătrat. Semănatul după această metodă înlesnește plantelor să aibă apă și hrană din belșug. Plantele fiind așezate la aceeași distanță una de alta, au destul loc în jur, se pot dezvolta în voie fără a se stinjeni unele pe altele. Totodată nu se umbresc, iar curen-

tu de aer circulă mai ușor printre ele. Toate aceste condiții înlesnesc dezvoltarea sănătoasă a plantelor. Semănatul în cuiburi așezate în pătrat asigură însă și o economie importantă de sămînță. La semănatul în rânduri obișnuite se pune o cantitate mult mai mare de sămînță la hectar, iar o bună parte din ea se pierde la rîrit. Dar folosul cel mai însemnat al semănăturii în cuiburi așezate în pătrat este acela că ne dă posibilitatea să prășim cu prășitoarea sau cu cultivatorul tras de cai sau de tractor, atît în lungul rîndurilor cît și în curmezîșul lor. Astfel se face o mare economie de timp și de brațe de muncă, iar prașilele se știe că se fac mai bine mecanizat, decît cu sapa.

Folosirea seminței hibride și semănatul în cuiburi așezate în pătrat dau cele mai bune rezultate atunci cînd le aplicăm pe suprafețe mari. Cele mai mari producții de porumb s-au obținut, și nu întîmplător, tocmai în gospodăriile colective, întovărășirile agricole, precum și în asociațiile pentru cultivarea porumbului. În gospodăriile agricole mari (gospodăriile agricole de stat și colective, etc.), pot fi folosite mai lesne mașinile agricole iar, ca urmare, principalele lucrări agricole pot fi mecanizate. Or, este bine cunoscut faptul că lucrarea agricolă făcută cu mijloace mecanizate este uniformă, la adîncimea cerută, efectuată la vreme și cu puțină cheltuială de timp și brațe de muncă.

Să nu ne speriem de faptul că perioada pentru însămînțarea porumbului este scurtă. Dacă vom ști să folosim cu chibzuință toate forțele de muncă, fiecare ceas bun pentru însămînțat, vom avea timp destul pentru a însămînța și la vreme și după metodele agrotehnice înaintate.

Pe ogoarele întinse poți lucra într-adevăr după știință

Inginerii și tehnicienii de la S.M.T., de la punctul agricol sau de la raion, ne-au vorbit de multe ori de productivitatea mare pe care o asigură sămînța hibridă de porumb. Ascultîndu-i, în anul 1954, noi ne-am procurat sămînță hibridă din soiul Dobrogean și Dînte de cal cu care am însămînțat 9 hectare, iar semănatul a fost făcut în cuiburi așezate în pătrat. Terenul de 9 hectare l-am împărțit în 2 tarlale de cîte 4,5 hectare. Pe una am lăsat cîte un fir și două la cuib, iar pe cealaltă am lăsat cîte două fire la cuib. După cum ne-au spus agronomii, pămîntul de aici avînd o mare rodnicie putem lăsa cîte două fire la cuib. În ce privește numărul prașilelor date, pe lotul experimental am dat cu o prașilă mai mult față de restul terenului cultivat cu porumb.

Și acum iată cîteva rezultate pe care le-am avut. De pe cele 4,5 hectare unde am lăsat cîte 1—2 fire la cîte un cuib am obținut 4458 kg. de porumb boabe la hectar, iar pe restul de 4,5 hectare unde am lăsat cîte 2 fire la un cuib am adunat 4865 kg. de porumb boabe la hectar, adică cu peste 400 kg. mai mult la hectar. Firește, că oreși să cunoașteți însă diferența generală dintre recolta de

porumb obținută de pe lotul experimental și restul terenului cultivat cu această cultură. Ei bine, aflați că am scos un spor de 600 pînă la 1000 kg. boabe la hectar!

Ca urmare a experiențelor făcute anul trecut în gospodăria noastră, în anul acesta noi vom mări pînă la 200 de hectare suprafața de porumb semănată cu sămînță hibridă, în cuiburi așezate în pătrat. De asemenea vom extinde suprafața de teren pentru producerea seminței hibride de porumb.

Mulți dintre țărani muncitori din comună au venit toamna, după culesul porumbului, să ne întrebe și să ne ceară deslușiri despre felul cum am putut scoate o recoltă așa de mare de porumb. Și și-au dat seama venind la noi, că numai în comun și pe tarlale întinse se pot folosi bine mijloacele mecanizate și metodele științifice pe care le-am folosit noi la cultura porumbului. Și nu puțini sînt la număr gospodarii care au rămas pe gînduri și în sufletul cărora își face tot mai mult cale dorința de a nu mai sta în afara gospodăriei colective...

CONSTANTIN TANASE
președintele gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie”,
comuna Golășei, raionul Inșurăței

Inginerul Jiji Ioan de la gospodăria agricolă de stat Bucium regiunea Iași le explică muncitorilor agricolilor cum se seamănă porumbul cu ajutorul mașinii speciale de semănat în cuiburi așezate în pătrat.

Care sunt hibridii de porumb cei mai potriviți în fiecare regiune

Institutul de Cercetări Agricole din București a stabilit în mod provizoriu — pe baza rezultatelor obținute pe cîmpurile diferitelor stațiuni experimentale — o hartă a folosirii în cultură a hibridilor ce s-au dovedit a fi potriviți pentru condițiile naturale ale fiecărei regiuni.

Astfel, pentru cîmpia din apusul țării (zona de cultură a porumbului Phister) și jumătatea de miazăzi a Olteniei se recomandă hibridul obținut din soiurile Romînesc de Studina și Phister. Tot pentru cîmpia din apusul țării se mai recomandă și hibridul Dobrogean x Phister. În jumătatea de miazăzi a Olteniei și cîmpia Munteniei (între Olt și marginea de apus a Bărăganului) s-a raionat hibridul Romînesc de Studina x ICAR-54. Pentru cîmpia Dunării (de la Olt pînă la gurile Siretului) și Dobrogea este raionat hibridul Dobrogean x ICAR-54.

Pentru partea de miazănoapte a cîmpiei dunărene și pentru partea de miazăzi a Moldovei se recomandă hibridul Portocaliu de Tg. Frumos x ICAR-54. De asemenea în zona de ses și de coline din jumătatea de răsărit a Banatului (în zona de cultură a po-

Transilvaniei, hibridul Galben timpuriu x Portocaliu Tg. Frumos.

Ministerul Agriculturii recomandă gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole asociațiilor simple pentru cultivarea porumbului și gospodăriilor individuale să lărgească suprafața cultivată cu sămînța hibridă de porumb

Gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, asociațiile simple sau țărani muncitori care vor să introducă în cultură sămînța hibridă de porumb, dar nu dispun de cantitatea necesară, se pot adresa gospodăriilor de stat sau gospodăriilor colective învecinate care au produs în anul trecut sămînță hibridă de porumb. Schimbul de sămînță trebuie făcut din vreme pentru a putea lua măsurile și de tratare a acesteia după recomandările agronomului.

Cuvîntul agronomului

Porumbului Bănățean), în zona de ses și de coline situată la apus și miazănoapte de munții Apuseni și-n bazinul mijlociu al Muresului se recomandă hibridul Portocaliu de Tg. Frumos x Phister. În zona de dealuri cu climă mai uscată din centrul și partea de miazănoapte a Transilvaniei se recomandă hibridul Galben timpuriu x Arieșan, iar pentru jumătatea de miazănoapte a Moldovei (între Sireț și Prut) și zonele mai reci din centrul

DEMONSTRAȚIE PRACTICĂ PE TARLA

Dacă vă îndoiiți de adevărul vorbelor noastre, veniți la fața locului să vedeți faptele — așa au gîndit colectivștii din comună cînd au chemat consăteni de-al lor să vadă arătura făcută cu tractoarele. Ca urmare a muncii de lămurire dusă de țărani colectivști ajutați de mecanizatorii S.M.T. ultimile 33 de familii de țărani muncitori din comuna Pan-

telimonul de Jos, regiunea Constanța, s-au unit le curînd într-o întovărășire agricolă. În fotografie: Inginerul agronom Popa Cristache de la S.M.T. Pantelimon (mijloc) le explică țărănilor muncitori cu gospodărie mijlocie Vasile Spiță (stînga) și Mihalache Martinescu — azi membri ai învătășirii agricole — de ce cu tractorul se poate face o arătură superioară.

Știați că...

- ...porumbul se cultivă în țara noastră doar de la sfîrșitul secolului 17, adică abia de acum 250 de ani!
- ...azi Republica noastră populară este a doua țară producătoare de porumb în Europa — prima fiind Uniunea Sovietică?
- ...de la 1.055 kg. porumb boabe, cît era producția medie la hectar în anul 1938 pe țară, s-a ajuns în anul 1955 la o producție medie de 2.480 kg.?
- ...gospodăria colectivă Mădăraș, regiunea Oradea, a obținut în 1955 peste 14.000 kg. știuleți la hectar, realizînd astfel cea mai mare recoltă de porumb la hectar din țara noastră?
- ...în Uniunea Sovietică, cunoscutul maestru al recoltelor bogate, colhoznicul Mark Ozernii, a obținut 22.380 kg. de știuleți la hectar, ceea ce reprezintă un record unional?

Se înnoiesc PĂDURILE

Eo mare plăcere să stai de vorbă cu Vasile Varatecu. L-am întâlnit la Ocolul silvic Bicz. Cu fiecare vorbă, cu fiecare privire și gest al său, aminteste de săgălnicul și min-drul Comis Ioniță care trăiește în paginile maestrului Sadoveanu.

— Noi, pădurarii — povestește Vasile Varatecu — vedeam cu jale cum se tăia fără nici o noimă, cum era doborâtă parcelă cu parcelă, cum se fura... ca-n codrul lar pădurile ajungeau de istov. Țipa inima-n mine! Lesne e să tai un arbore, dar ca să-l pui la loc îți trebuie ca la vreo 70—80 de ani...

Ca o neîntreruptă primăvară au venit pentru păduri anii puterii populare. Abia acum se șterg rănila trecutului, abia acum se fac cu osrădie plantări și semănături.

Citești pe fețele frumoase și liniștite ale oamenilor care lucrează la împăduriri, cu cită dragoste și răbdare duc ei munca aceasta începută de bunici ori de tată și dusă la bun sfârșit de nepot ori de fiu. Vechi feciori ai Ceahlăului, comuniștii Ștefan Sirbu, șeful ocolului Bicz, Ion Dandu și Alexandru Pruşu, maștrii silvici, împreună cu pădurarii destoinici ca Nicolae Saon și Filimon Gavrilă, plantează astăzi milioane de puieți, întinerind ei înșiși parca, în ciuda scurgerii anilor, o dată cu pădurile reînnoite. Oamenii aceștia îți vorbesc despre sutele de hectare de pădure tinăra, cu asemenea mândrie și mulțumire ca și cum codrul ar fi crescut din ei, din însăși ființa lor.

Oniga Ana lui Ion, Firțală Ion Maria și mulți alți țărani din satele de pe Valea Biczului, lucrează ca zillieri din primăvară până în iarnă, la ocrotirea și plantarea puieților. Sint oameni simpli, odinioară neștiuți de nimeni, dar ale căror nume sint trecute acum în „cartea de onoare” a Ocolului silvic, o carte cu scoarțele învelite în pinză roșie, scrise cu slove aurite, cuprinzând numele și faptele de laudă ale celor mai buni lucrători de pădure.

N. CULCEA

UN ARTIST al POPORULUI in mijlocul artiștilor din popor

Ici-colo licăreau lumini la ferestrele caselor învăluite în umbrele inserării. Cerul înourat se lăsase la o palmă peste apele lîjiei mofturoase și dornice totdeauna de revărsare. Dar la căminul cultural „Ion Creangă” din Bosis Iașilor lumea roia ca albinele la urdiniș. Gospodarii satului, oameni cu multă tragere de inimă pentru activitatea obștească, se adunaseră aici la căminul ridicat de ei prin autoimpunere acum cîțiva ani de zile. Așteptau sosirea în mijlocul lor a unui oaspe drag, a artistului poporului Costache Antoniu, membru în comisia centrală a celui de al patrulea Concurs

al formațiilor artistice de amatori.

Venirea lui a fost întâmpinată prin deschiderea spectacolului. Tineretul din Bosis Iașului a prezentat piesa de teatru „Bărbatul fără opinie” în care Costică Strătilă, Maria Strug, Maria Crețu, Didina Copăceanu, Ilie A. Gheorghe și Tabulea Gh. Vasile și-au interpretat cu multă stăpînire de sine, curaj și pasiune, rolurile. La sfîrșit, oaspetele vîrstnic cu părul alb ca omătul, cel care în urmă cu vreo 30 de ani, pe cînd era doar elev, jucase tot ca artist amator printr-un sat din părțile Iașului, a stat de vorbă cu Strătilă Costică, cu Maria Crețu și cu întreaga

echipă. Le-a vorbit cu multă căldură și dragoste despre meseria de artist, despre replică, mișcare, gest, înfățișare, joc de scenă, despre felul cum pot ajunge la succes în munca lor, artiștii amatori.

Intr-un tirziu și-a luat rămas bun. Flăcăii au ridicat cușmele urindu-i bună călătorie.

— Să ne vedem cu bine, la noi, la Bosis! — i-au strigat flăcăii.

— Sau la București! — le-a răspuns printr-o ultimă fluturare de mină maestrul... — urindu-le astfel să-i vadă frunțași în concurs.

HORIA ZILIERU

Un nou născut

cuburi, sub privirea grijulie și dragăstoașă a părinților ei. Cînd se va face mai mare, Catige, va merge la grădiniță ca și ceilalți copii turci, tătari, și romîni. Apoi la școala tătărăscă să învețe carte. Mai tirziu, la cămin, un flăcău o va prinde de mijloc într-o învățată și într-o seară, poate tot de primăvară, Catige va îndrăgi pe flăcăul acesta. Pe Catige o așteaptă ani frumoși de copilărie, de tinerețe. Ea se va putea bucura de tot ce nu s-au putut bucura cîndva părinții săi.

Și cine știe ce va deveni Catige cînd va fi mare! Poate ochișorii aceștia mici și neastîmpărați de tătăroaică vor scruta de pe bordul unui vas întinsul mării; poate trupșorul acesta mic de azi va fi miine al unei mari dansatoare. Va fi poate inginer agronom chiar în comuna ei, Basarabi, și va ajuta gospodăria colectivă să dea recolte tot mai bogate.

— Ce vrei să fie Catige, draga mea Naile? am întrebato pe mama fetiței.

— Ce i-o place ei. Eu vreau doar atât: să-i fie totdeauna viața senină și frumoasă ca primăvara aceasta a țării în care s-a născut.

ADELA MUNTEAN

Gheorghe fac ultimele lucrări tocmai la anul de peste Bahlui.

Trenul aleargă... locomotiva pufăie, fluieră prelung. Locomotiva... De la acul gospodinei cu care călătoresc în compartiment, pînă la această locomotivă ce ne poartă pe drumuri de fier, se află oțel făcut de aceiași oameni, de aceiași reșițeni. Poate că tot acum, de la fabrica din Boșca Romînă, o locomotivă scoasă de curînd, din minile neîncrecutilor maștrii Crăineanu Francisc sau Condan Ion, trage după sine vagoanele încărcate cu mașini și unelte agricole... Trenul pornește... Și astfel, cititorule, pe cîmpurile patriei ajung, odată cu primăvara, sapele noi, despre care povesteam, plugurile sau tractoarele care să răstoarne braze adînci de belșug... Și cu asta, povestea noastră se apropie de sfîrșit... Sau poate, deabia începe... Oțelul scurmă pămîntul, grîul crește, secerătoarea îl taie, batoza îl treieră, iar triorul îl alege de neghină și rămîne bobul de aur curat. Încărcate cu aur învăpăiat, aceleași vagoane care purtau în ele unelte și mașini, se întorc spre cetatea Reșiței ducînd pe mesele oțelariilor pîinea rumenă și caldă. Oțel și piine! Două cuvinte care spun atât de multe despre unitatea, frăția și alianța dintre oamenii muncii din uzinele și de pe ogoarele țării. Mai mult oțel, mai multă piine patriei!

4 COMOARA DIN IEZATURA

— rai încît ziceai că acu-acu îi intră sprîncenele sub cușor. Pe urmă a stuchit în lături cu scîrbă și a spus: Intră dată, vorba ceea, pe care o spune acumă într-una: Auzi, comoara!

Cum a ajuns acasă i-a și poruncit nevastă-săi să-l trimeată pe Niculăeș afară să scoată boii din grajd.

— Da'unde vrei să te duci?

— Mă duc să car bălegar peste comoara din iezătură, a bufnit bărbatu-său.

— Da ce-i cu tine, vorbești în dodii, ori te-a pălit vreun vînt rău? s-a sborșit nevastă-sa.

— la mai taci și tu din gură.

În scurtă vreme a încărcat, a înjugat și a pornit cu fecioru-său spre iaz. N-a descărcat gunoiul în margine ca de obicei, ci a trîntit un purcoi în mijlocul iezăturii, parca în batjocură. Și chiar în batjocură făcuse.

De unde vrăjmășia asta pe badea Vasile? Nici dracu nu-i poate da de capăt. Nevastă-sa îl cunoaște om cam sucit oleacă, dar chiar pînă într-atîta să se învenineze dintr-o pricină de ris...

De la acea întâmplare au trecut — cum am mai spus — vreo două săptămîni. Oamenii începu-seră să sape nu numai ziua, ci și noaptea. Umblau cu finarele și asudau încărcînd carele cu virf de parca ar fi fost vorba, într-adevăr de o comoară.

Intr-o zi, vine badea Vasile fierț acasă, cu mare poftă de arțag. Scoase din buzunar un ziar și se trage în odaia cea mare. Din ușă, spune:

— Să nu mai aud vorbă, că am de citit.

Ce anume avea de citit, nimeni n-a priceput. Destul că ai casei au început a păși pe virfuri și a grăi în șaptea, împînzind strașnic porunca bătrînului.

5 COMOARA DIN IEZATURA

La o vreme — să fi trecut vreun ceas și mai bine — iar s-a arătat în ușă badea Vasile. A poruncit să iasă Niculăeș la boi și să-i înjuge.

— Să mai ieie și furcile.

— Da' bine măi bărbate, unde te duci? sare femeia. Miine-i zi de duminică. N-ai și tu măcar o leacă de astîmpăr...

— De dus mă duc la iaz și nu mă descînta tu pe mine.

— Da' ce să faci la iaz acumă? Iaca amurgește...

Iar vrei să cari gunoiul? Da' parca mai jeri l-ai dus...

— Iaca iar vreau să car gunoiul, — face badea Vasile țifnos.

— Apoi dute, măi Niculăeș, și încarcă acolo, că tată-tu ista nu-șce are — spune femeia și se întoarce supărată către oalele ei.

— N-are ce încărca — hotărăște bătrînul pornind afară. — Și nu te mai băga ca musca...

— Doamne păzește! — își face bătrîna cruce din urmă. — S-o tehuț săracul de tăt...

Cam pe seară se întoarce badea Vasile cu carul încărcat cu gunoi. Cînd iese nevastă-sa pe prispă și vede ce-a adus, rămîne trîznită.

— Ce stai așa, fa, ca stana? Deschide poarta — o îndeamnă el.

6 COMOARA DIN IEZATURA

— D-apoi bine, măi bărbate, ce treabă-i asta? întrebă ea uitîndu-se la dînsul cu frică.

— Cum ce treabă? Treabă de gospodar.

— D-apoi tu ziceai...

— Ce ziceam?

— Cu inginerul...

— Ce ai cu inginerul? N-am spus eu întotdeauna că-i om învățat? întrebă cu mare liniște badea Vasile.

— Ba parca spuneai altfel...

— Cum altfel, fa?

— Cu păsărica lui...

— Ara, săraca de tine — face badea Vasile netulburat, scoțînd restul. — D-apoi asta a fost numai așa, ca să văd ce ziceți voi, ca să vă încerc...

— Și-acu ce-ai să faci cu gunoiu-asta? Unde-l zvîrli?

— Aista nu-i gunoi, fa, aista-i mană, fa. Ce pricepi tu dacă nu citești gazeta... Citește.

Ai să vezi acolo ce scrie despre Ingrășăminte. Comoară bre, cum zicea tovarășul inginer. Și pe iezătură stă gunoi putred tocmai bun. Stă de ani de zile. Ce te uii așa? Ei, ia te uită cum mă descîntă. Adică-telea, tot eu sint mincinosul, nu? Luni ieșim pe țarină să împrăștiem gunoiul. Și să mai aducem c-a rămas numai o țiră...

Dacă vreiți cu tot dinadinsul să aflați unde s-a petrecut asemenea faptă, îl puteți întreba pe tovarășul Gheorghiu Vasile din Lungani. El are să vă spuie o poveste tare asemănătoare. Dar să nu-l întrebați cine-i badea Vasile din povestirea asta, că n-are să vă spuie în ruptul capului.

Pe ogoarele Uniunii Sovietice muncile sînt în toi

● UCRAINA. — În Crimeea timpul este foarte schimbător. Pentru a nu întârzia semănatul, este folosită fiecare zi bună de lucru. Mecanizatorii de la S.M.T. „Miciurin” au terminat grăpatul arăturilor și semănatul păioaselor din prima perioadă. În colhozurile „Stalin”, „Malenkov” și „Andreev” au fost semănat sute de hectare cu orz, ovăz și cu alte culturi. Pînă la începutul acestei luni colhozurile din raionul Baccisarai au terminat semănatul cerealelor, iar semănatul florii soarelui se apropie de sfîrșit.

● KAZAHSTAN. — În sudul acestei republici unionale multe colhozuri și chiar raioane întregi au terminat cu semănatul cerealelor. Anul acesta colhozurile din raioanele Kaianov și Karatask au hotărît să desfășurească și să semene peste plan 25.000 hectare, iar colhozurile din regiunea Kazahstanului de sud vor mări suprafețele legumicole cu peste 1.500 hectare

■ KIRGHIZIA. — Primele lucrări agricole au început în regiunea Vorșilov și Kuisc. În această primăvară se aplică pe scară largă îngrășarea culturilor din avion. Față de anul trecut, cu ajutorul avioanelor va fi îngrășată în prezent o suprafață de trei ori mai mare. În valea Kuisc a început semănatul sfeclei de zahăr. În ce privește semănatul acestei culturi, primul loc îl ocupă colhozurile din raionul Kantse și o serie de raioane din regiunea Frunze.

Noi soiuri de cereale și un preparat chimic

● Institutul agricol din Leningrad acordă o deosebită atenție creării unor noi soiuri de cereale. Astfel, profesorul N. A. Drozdov a creat un nou soi de porumb, care se coace chiar și pe vreme rece. În prezent prof. Drozdov urmărește ca prin încrucișarea acestui nou soi de porumb cu soiurile de porumb din nordul țării să obțină un soi care să aibă și mai multă masă verde.

De asemenea, profesorul G. M. Popova, doctor în științe agricole, a creat un soi nou de secară denumit „Izumrudnaia” și un nou soi de grâu de toamnă „Obilnaia”. Prin însămînțarea acestor noi soiuri în regiunile Leningrad, Kirov, Pskov, s-a constatat că sporul de producție este de 300 kg. la hectar față de soiurile obișnuite. Totodată, recoltarea acestor soiuri cu combina este mult ușurată.

● Ați auzit vreodată de Mercuran? Este un nou preparat fabricat de două institute de cercetări agricole din U.R.S.S. Acest preparat este folosit pentru combaterea bolilor și a dăunătorilor la cereale și în deosebi la porumb. Prin folosirea acestui preparat producția de cereale crește cu 100—200 kg. la hectar.

Primăvara, în multe colhozuri și sovhozuri din regiunea Vorșilovgrad, îngrășarea pămînturilor se face cu ajutorul avioanelor, care pulverizează pe ogoare îngrășăminte minerale.

„Ce zici, se dezvoltă bine răsadul nostru?”... îl întreabă aceste tinere legumicultoare din colhozul „Lenin” pe bătrînul colhoznic Rodion Cernișiov — renumit pentru cunoștințele sale în domeniul legumiculturii.

Membrii colhozului „Ilici” din raionul Verhne-Hortițk, regiunea Zaporojie, s-au adunat în sala casei de cultură pentru a discuta problemele legate de buna desfășurare a campaniei agricole de primăvară.

S. Nurpeisov este cioban al colhozului „Engels”, regiunea Kustanai, R.S.S. Kazahă. Mașina care se vede în fotografie e proprietatea sa.

Oamenii muncii din agricultură au pornit întrecerea socialistă

Un larg răsădit a avut în inimile celor ce lucrează pe ogoare propunerea făcută la Congresul al XX-lea al partidului, de a porni întrecerea socialistă între regiuni, ținuturi și republici.

Ziarele sovietice au adus vestea că a pornit întrecerea socialistă între regiunile Moscova și Kiev. Această hotărîre a fost luată în consfătuirile fruntașilor din agricultură, care au avut loc, nu de mult, în cele două orașe. De asemenea, a pornit întrecerea socialistă între regiunea Stalingrad și regiunile Saratov și Vorșilovgrad... În timp ce se desfășurau lucrările constatării președinților de colhoz din ținutul Krasnoiarșc, a sosit o telegramă din Barnaul. În această telegramă oamenii muncii de pe ogoarele ținutului Altai comunicau hotărîrea lor de a porni întrecerea socialistă.

Participanții la consfătuire au hotărît să răspundă acestei chemări, al cărei țel este de a spori în acest an producția de cereale cu 60 milioane puduri față de anul 1955. Știrile sau reportajele din ziarele sovietice aduc primele vești despre desfășurarea întrecerii socialiste între regiunea Tambov și regiunea Voronej. Cu o forță nemaiîntîlnită, se desfășoară întrecerea socialistă între republicile cultivate de bumbac — Uzbekistan, Tadjikistan, Turcmenia, Azerbaidjan, etc.

Folosirea elicopterelor pentru combaterea dăunătorilor

● Anul acesta vor fi folosite pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor, elicopterale. Față de avioanele care se folosesc în U.R.S.S. pentru combaterea dăunătorilor, elicopteralele sînt mult mai avantajoase. Astfel, elicopterul nu are nevoie de un teren special pentru decolare și aterizare, poate să stea în aer nemîșcat la o anumită înălțime, poate să se întoarcă pe loc cu ușurință, etc. Fișia de teren pe care o cuprinde elicopterul în cazul pulverizării DDT-ului este cu 25 la sută mai mare decît aceea a avionului A.N.-2.

Intilnirea solilor păcii de la Stockholm

Orașul Stockholm, capitala Suediei, a găzduit între 5 și 9 aprilie sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii. Peste 400 de delegați, din mai bine de 30 de țări, s-au întâlnit aici ca să discute una dintre cele mai însemnate probleme a zilelor noastre: dezarmarea și interzicerea armelor de distrugere în masă. Printre participanții la această întâlnire s-au numărat membri ai Consiliului Mondial al Păcii, frunțași de seamă ai vieții politice, oameni de știință și cultură, deputați în parlamentele diferitelor țări, reprezentanți ai diferitelor organizații internaționale, reprezentanți ai bisericii și alții.

În ultima vreme, sub influența opiniei publice mondiale, s-au obținut unele progrese în rezolvarea problemei dezarmării. Chiar în aceste zile, la Londra se desfășoară lucrările subcomitetului O.N.U. pentru dezarmare, sub semnul unei mari apropieri a punctelor de vedere, îndeosebi în urma noii propuneri făcute de Uniunea Sovietică.

Dar delegații la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii au atras atenția asupra faptului că pericolul înarmărilor n-a trecut. Cercul războinic, dornice de profituri, n-au renunțat la cursa înarmărilor. Bugetele unor state înghit încă sume urlașe pentru scopuri

războinice. Reprezentantul mișcării pentru pace din Canada, dr. Endicott, a exemplificat cu cifre unde duce goana înarmărilor în anumite țări. El a arătat că între anii 1949—1956, în țările care au aderat la pactul Atlantic au fost cheltuite uriașe sume pentru înarmare. În Europa s-au cheltuit în acest scop 68.884.000.000 dolari, iar în America de Nord, inclusiv Canada, 294.493.000.000 dolari, ceea ce înseamnă aproape totalul cheltuielilor Statelor Unite în timpul celui de al doilea război mondial.

Tocmai pentru că unele guverne alocă și azi mari sume pentru pregătirile militare, popoarele simt nevoia să lupte cu puteri sporite spre a obține o pace cu adevărat trainică. De aceea, mulți dintre cei care au luat cuvântul în cadrul lucrărilor sesiunii, au subliniat necesitatea stringerii legăturii între toate forțele și mișcările care acționează pentru pace. Colaborarea tuturor forțelor care năzuiesc spre dezarmare va înfățișa frontul păcii. Importantele documente adoptate de sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii arată lumii întregi cât de necesară și pe deplin realizabilă este înfăptuirea dezarmării. Printr-o strinsă colaborare și acționând în comun, forțele iubitoare de pace pot aduce omenirii încrederea, dezarmarea și colaborarea internațională.

Te scut

In spiritul prieteniei și al bunei vecinătăți

Tratatul dintre primul ministru al Suediei, T. Erlander, care a vizitat de curând Uniunea Sovietică — și conducătorii sovietici s-au dus în spiritul prieteniei și al bunei vecinătăți.

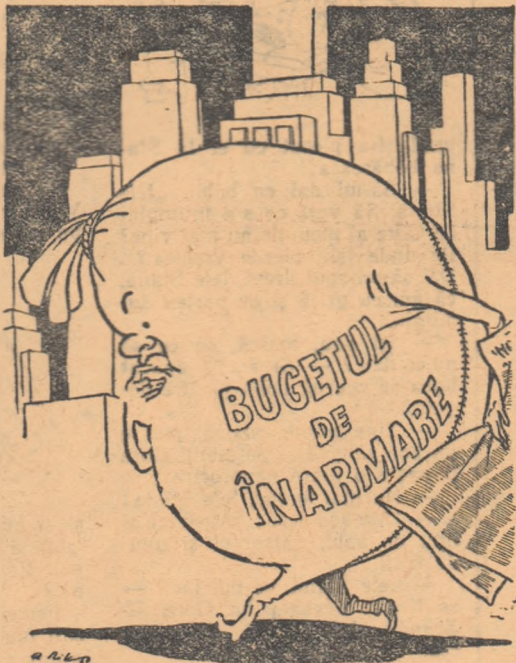
După cum reiese din acordul încheiat cu acest prilej, cele două părți sînt pe deplin încredințate că întărirea legăturilor de bună vecinătate între Uniunea Sovietică și Suedia slujește intereselor celor două popoare și păcii. Politica de neutralitate a Suediei se va bucura și pe mai departe de aprobarea și sprijinul poporului sovietic. Atît Uniunea Sovietică cît și Suedia doresc să aducă o contribuție cît mai însemnată la destinderea situației internaționale. Cele două țări au același punct de vedere în principalele probleme ce frămîntă omenirea, ca de pildă în problema dezarmării. În timpul tratatelor, cele două părți și-au arătat dorința de a lărgi neîncetat legăturile comerciale dintre U.R.S.S. și Suedia.

Datorită acestor tratative relațiile de prietenie și de bună vecinătate dintre Suedia și U.R.S.S. au devenit mai trainice.

Goana nebunească a înarmărilor din statele capitaliste împovărează pe oamenii muncii din aceste țări. Cheltuielile militare pe anul 1956—1957 înghit 4 cincimi din prevederile bugetului S.U.A. Din perioada anilor 1913—1914 și pînă astăzi cheltuielile militare ale S.U.A. pe cap de locuitor au sporit de peste 70 de ori.

In S. U. A.

— Cînd mă gîndesc că milioane de oameni din țara mea îndura foame, mi-e rușine că sînt așa umflat!

(Desen de RIK AUERBACH)

Îndepărtată insulă a nordului, cu o suprafață de 103.000 km pătrați, Islanda este o țară străjuită de stînci colțuroase, în care oamenii, păstori și pescari, trudes din greu, luptîndu-se cu natura aspră care-i înconjoară. Rar, ici și colo, pe văile riurilor, se întîlnesc mici boschete de tufșuri întretăiate din loc în loc de pășuni mici pe care pasc crezi de vaci și turme de oi. Condițiile naturale, climatice și economice, specifice Islandei, nu îngăduie dezvoltarea agriculturii. Numai 40.000 hectare de pămînt, adică 0,4 la sută din suprafața țării, pot fi cultivate. Acolo unde totuși se poate face agricultură, lucrările pămîntului sînt deosebit de grele. Principala ocupație a locuitorilor Islandei — 156.000 la număr — rămîne pescuitul.

Locuitorii ai unei țări foarte sărace, unde condițiile de viață sînt din cale afară de aspre, islandezii n-au fost feriți de urgia stăpînirii străine. Timp de

700 de ani Islanda a fost mai întîi o posesiune a Norvegiei, apoi a Danemarcei. Islanda, cel mai tînăr stat din Europa, și-a dobîndit independența abia în 1944, cînd, scăpînd de dominația Danemarcei, s-a proclamat republică.

Poziția strategică a Islandei i-a ademenit în ultima vreme și pe imperialiștii americani. Folosindu-se de șiretlicuri politice și

În fața hărții

de nesocotința unor conducători islandezi, imperialiștii americani au reușit să trîscă Islanda în pactul Atlanticului de Nord și apoi să se instaleze aici ca adevărați ocupanți. Printr-un acord încheiat în 1951 Statele Unite ale Americii au reușit să instaleze baze militare în Islanda. Poporul islandez a văzut, pe bună dreptate, în ocupația

americană o pacoste de care trebuie să se scuture neapărat. Minia islandezului de rînd împotriva ocupantului nesuferit este atît de mare, încît soldații americani trebuie să stea sub ocrotirea și meii ghimpoate, în lagăre.

Masele populare au cerut parlamentului și guvernului țării ca poporul islandez să rămînă cu adevărat din nou singurul stăpîn al țării sale. Prin luptă neîncetată, poporul islandez a reușit să obțină un prim succes. La 28 martie parlamentul țării a votat o rezoluție prin care se cere revizuirea tratatului americano-islandez din 1951 și retragerea trupelor americane stationate în Islanda.

Dornic să trîască în pace și înțelegere cu toate popoarele lumii, poporul islandez se opune uneltirilor războinice ale imperialiștilor americani și continuă lupta pentru a face să prindă viață importanta hotărîre a parlamentului țării sale.

ANTON VASILESCU

LUPII în pielea de OAI

Miniștri, deputați, ofițeri superiori și alți suspuși din Germania occidentală se bat cu pumnul în piept și se jură că sînt antimilitariști și antimilitariști pînă în virful unghiilor.

Numai că...

Crearea noului Wehrmacht — botezat de data aceasta Bundeswehr — se potrivește ca nuca în perete cu spusele lor. Noul Wehrmacht care se înfiripă are stat major general, cadre, avioane, armament. Nici tunurile cu proiectile atomice, oferite cu largă mîninimie din rezervele Statelor Unite, nu-i lipsesc. Mai are noul Wehrmacht și un pui de marină de război, clocit cu duioșie de Marea Britanie. Împreună cu noii lui mari „aliați democrați” de la Washington și Londra, guvernul și mai „democrat” de la Bonn a spus sus și tare că se va îngriji ca nu cumva la comanda noii armate vest-germane să se strecoare vreo rămășiță de nazist.

Dar — ca din întimplare — comandant suprem va fi generalul nazist Heusinger, fost șef al Biroului de operațiuni al ar-

matei lui Hitler. Și, tot din întimplare, șef al statului major general a fost numit generalul nazist Speidel, cel care a aplicat în Ucraina tactica nazistă a „pămîntului ars”. Și, nu știm cum se face, că șef al aviației va fi generalul nazist Galland, fostul aghiotant al lui Göring, iar șef al marinei de război va fi amiralul Raeder care se află în pușcărie pentru nenumărate crime de război. Dar va fi scos în curînd de sub zăbrele căci și-a recăpătat de pe acum titlul de „cetățean de onoare” al portului Kiel. Aleși toți, unul și unul, pentru „gloriosul” lor trecut, adică pentru nenumăratele bestialități hitleriste, viitorii comandanți sînt, precum se vede, democrați convinși, unul și unul.

Sub privegherea guvernului de la Bonn, personalul politic, administrativ, judecătoresc al Germaniei apusene a fost împănă tot cu nazisti, 80 la sută din toți magistrații de pe treptele înalte ale templului „justiției” sînt hitleristi sută la sută. Insușire ce reiese clar din felul

în care acești judecători aplică legile. Astfel, în anii 1950—1955 au fost urmăriți ca atare 35.000 de evrei, iar 6.500 au fost condamnați la închisoare. Este și firesc ca antisemitismul, să fie în floare. În Buletinul studenților din Bonn se pot citi următoarele: „Sîntem convinși că lagărele de concentrare național-socialiste (hitleriste) erau o justă instituție politică”.

Același spirit îl vedește justiția de la Bonn condamînd la închisoare comuniști și patrioți germani antifasciști scănați de urgia Gestapoului prin fuga în străinătate și care s-au reîntors în țară presupunînd că puterea hitlerismului a pierit.

Sub ocrotirea organelor cîrmuitoare din Republica Federală Germană renaște fascismul și militarismul. E drept, poartă nume noi, dar au același caracter ca și pe vremea lui Hitler.

Lupul și-a schimbat părul, dar nu și natura!

M. EPUREANU

Bundeswehr

În Germania apuseană au început să funcționeze centre de recrutare ale Bundeswehr-ului (armata federală). „Consilieri speciali” au misiunea „să convingă” pe tinerii șomeri să se înroleze ca voluntari în noua armată vestgermană

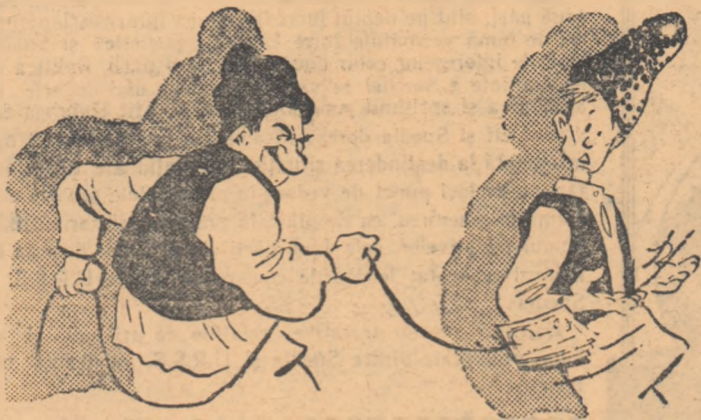

HITLER CATRE COMANDANTUL CENTRULUI DE RECRUTARE: — Te felicit! Ai rămas tot atît de zelos ca și pe vremea mea

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Satiră și AMOR

Banul de la chiabur împrumutat...

Funie... să stai de el legat!

(Desen de H. LERU)

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

Deși au început muncile agricole de primăvară, la cooperativa din comuna Sîntimbru, raionul Alba, nu se găsesc fiare de plug și alte unelte necesare. În schimb se găsesc în cantități care depășesc nevoile populației... bomboane și tutun.

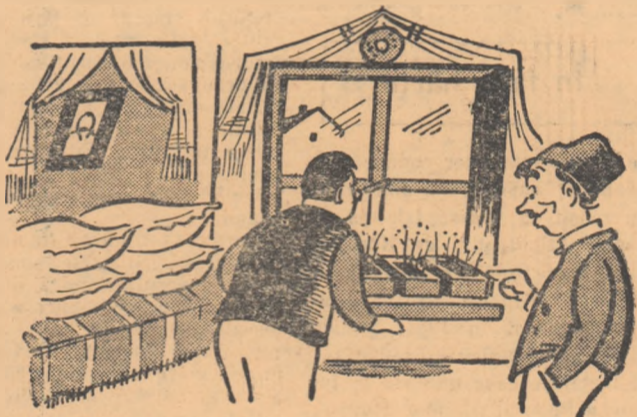
Cum se vede, au găsit și clienții-un lucru bun (!?) Fiare nu-s. Dar negreșit Au... răbdare și tutun!

Oprea Bratosin, tehnicianul punctului agricol care deservește comunele Glăvănești și Muncelu, din raionul Zeletin, dînd dovadă de nepăsare în muncă, nu e văzu! În nici una din aceste comune.

— Cărăruie, cărăruie, Cine ar putea să-mi spuie Unde e tehnicianul, De nu-l vede-aici țaranul? Oare „pe teren” să fie? — Ba e numai „pe hirtie”.

CINE RÎDE LA URMĂ...

Unii țărani muncitori nu prețuiesc metoda verificării puterii de încolțire a seminței de porumb necesară pentru însămînțări.

IN ACESTE ZILE...

— Ce păiși vecine? Ai dat în mîntea copiilor de semeni porumbul în lădițe? I...

...ȘI ÎN TOAMNA

— Tii! că bine era dacă m-apura și pe mine astă primăvară „meteahna” vecinului!

Stan și Bran

Stan și Bran sînt din Ponor, Sînt vecini și de ogor Și de casă. Amîndoi Au trecut peste nevoi Precum capul i-a tăiat. Stan, mai încăpățînat Asculta și n-asculta Sfatul care i se da. Tot ce-i spui e în zadar, Pentru Stan e calendar Barza, cucul, care-i spun Cînd e timpul cel mai bun De arat, De semănat, De plîvit Și de prășit. El atuncî iese la muncă — Cînd îi cîntă cucu-n luncă, Și doar anumite semne Pot la muncă să-l îndemne. — Stane, cucul n-o greșește? — Nicidecum, doamne ferește! Trece-o săptămînă, două, De plouat nu vrea să plouă. Bran grăpează și plivește Stan spre cer mereu privește. Vine luna lui cuptor: Soarele dogorîtor Știe coace griul bine...

Pe ogoarele vecine Bran culege, iară Stan Are-acum și el un plan Care? Uite, unii spun că Dă țircoale tot prin luncă Fiindcă vrea un laț să-ntîndă Și pe cuc în laț să-l prîndă. Vreți să știți din ce pricină? Cică... cucul e de vină!

FLORIN IORDACHESCU

Epigramă

În satul Bătrînești din regiunea Suceava a luat ființă de curînd o întovărășire agricolă.

Tovarăși dragi, cinstite fețe, Mă rog frumos, luați amînte: La Bătrînești de-acu-nainte Incepe-o nouă tînerțe.

I. B.

Fiecare... cu ce-l doare!

ȚARANUL MUNCITOR: — Ce ziceți, tovarășe tehnician, or fi buni?

TEHNICIANUL AGRICOL: — Sînt foarte buni! Aștia cîștigă la sigur meciul de duminică!

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Un bob zăbavă

Gore plecase de două zile la țîrg să-și cumpere vacă. Aseară trebuia să sosească. L-a așteptat nevasta în poartă pînă s-a înserat; a stat cu masa pusă pînă a adormit lângă ea, și bărbatul tot n-a venit. Pînă-n ziua a răscolit tot podul, căutînd porumbi cu opt rînduri de boabe. Abia a găsit

— O găină neagră ai? — Am una, dar e puțin porumbacă.

— E bună și porumbacă... O lingură de untură mai e pe fundul oalei?

— Mai e.

— Vino fuguța-cu ele la mine și-ți leg eu nenorocirea de pom trîznit, să nu-ți mai cal pragul cît oi trăi!

Amărită, femeia s-a întors la casă și a început să ațerge după găină. Tocmai atunci Gore intră cu vaca pe poartă. Era teafăr și bucos.

— Ce faci, femeie? Credeam că-i vreo gaie la păsări.

Cînd l-a văzut nevasta, a rămas trîznită.

— Nu ți s-a întimplat nimic, Gore?

— Ba da. Tu nu vezi? Am cumpărat vacă.

— Atît?

— Ba, cum vezi, are și vițel. Veneam de-aseară, dar am dat pe la frate-tău din Valea Mică

unul și-a plecat cu el la Stana bobăreasa.

— Să-mi dai cu bobul, lele Stană. Să vezi ce s-a întimplat cu Gore al meu, de nu mai vine? Pe unde își pierde vremea?... Da' să-mi spui drept, lele Stană, că am eu grijă și de partea dumentale...

— Îți dau, maică, de ce să nu-ți dau? — Și s-a și apucat baba să cearnă bobii printre degete.

— Ține mîntea, maică, mai e un bob zăbavă și pe bietul Gore îl paște o mare nenorocire...

— Nu mai spune, lele Stano!

— Uite-așa iese: patruzeci și unu de bob, patruzeci și unu de frați...

— Lele Stană, ce mă fac? — se tîngui nevasta lui Gore. — Scapă-l, lele Stană, de piaza rea.

Îi rîdea Stanei bucuria în barbă, dar se prefăcea îngrijorată.

— Liniștește-te, fata mea! Mai bine spune, ai acasă o strachină de lasole pestriță?

— Am.

și m-am întins cu el la vorbă pînă a înnopțat. Am dormit la el... Vrei să faci ciorbă de găină?

Femeia se roși. Gîndi că dacă-i mai intrîzia bărbatul puțin, găina ar fi ajuns în oala babei. Își ridică ochii spre Gore și răspunse:

— Păi... să fac o ciorbă. Numă' să ai puțină răbdare. Un bob zăbavă!

NICA OCTAVIAN

ÎNTÎMPLĂRILE LUI ILIE POZNAȘU (6)

Nălucirile lui Șoric

Text: M. VOINEA
Desen: N. RADULESCU

Păpădie:
Ce te tot zgîiești la soare
Vezi vreun cocostîre pe sus?

Șoric:
Frate-miu... se-aud mîtoare!
Cred că-ncepe ce v-am spus.

Păpădie:
Păi ceva sigur că-ncepe,
Știu toți oamenii din sat.

Șoric:
Măi Șoric, de te-i pricepe,
Iar ajungi ce-ai fost odat'.

Tractoristul:
Dă-te-n lături, chiaburane,
Ce-mi ții calea la tractor?

Șoric:
Voi erați? Nu... avioane?
Răzvan:
A! Credeați că-s „dumnealor?”

Șoric:
Cum să cred așa prostie?
Mă cunoașteți doar cum sînt.
Ce fac eu, tot satul știe.

Poznașu:
Sigur!... Umbră pe pămînt!